

1936-05-14

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Afsendersted:

Hareskov, Bakkevej 8

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Modtagersted:

Dræby, Lindøgård

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB1003

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra en efterkommer af Louise

Brønsted

TRANSSKRIFTION

[Skrevet på kuvert forside:]

Fru Johanne Warberg Larsen

Lindøgård

pr. Dræby

Fyen

[Skrevet af ukendt/Laura Warberg Petersen?]

L64

1936 1936)

14 maj

Dr. Kurt Zechendorf

[Skrevet på kuvert bagside:]

A Warberg-Müller

Bakkevej 8

Hareskov

[Brevet:]

Hareskov, 14 Maj 1936 (Torsdag)

Kæreste lille Junge! Hvor er det dog en stor Skam, at jeg ikke for længst har skrevet et lille Trøstensbrev til dig da Manse rejste – og nu er det snart en Uge siden – jeg har dog tænkt så meget på dig i den Anledning, det er altid en skrækkelig Tomhed at komme igennem, når én rejser – især én af dem, man i Dagligdagen er knyttet til, det er som en Amputation; men nu har du forhåbentlig allerede det første udenlandske Brev at fryde dig over – man får altid en eller anden Erstatning, hvergang noget mistes – og nu vil Postens Ankomst stadig være et gyldent Spørgsmålstegn – og lifligt når Svaret er ja – der er Brev i dag! Ikke Junge?

Grunden til at Trøstensbrevet fra mig udeblev så længe er simpelthen: Mangel på Kraft – såvel indre som ydre; det er nu et Foretagende at få et fremmed Menneske i Huset – og de nye Foretagender får mig til at klappe helt sammen i de senere Aar; og så kom jo samtidig alt det med vores goe Grethe, der så pludselig helt forsvandt ud af vores Tilværelse, det var også noget, der tyngede meget. I Tiden lige efter meldte der sig uafsladelig Gæster, men heldigvis afværgedes de af Axel – jeg kunde absolut ikke tage mere – lå en hel Dag i vanvittige Hovedsmerter, men nu begynder det et linde lidt; den tykke Datter er Spændingen gået af – eller – du forstår – han er falden helt til – så han

[På papirets bagside:] uha

2/ ikke mere tynger mig Spor; han har købt sig Overålstøj - og hjælper mig troligt i Haven , hvor vi nu endelig er ved at få tilsået, det kneb i Aar med

Kraften dertil; igår ordnede vi alle Grønsagsbedene - lagde Ærter, såede Gulerødder - Bønner - Salat etc - to hele Dage sled vi, men i Dag må jeg holde mig i Skindet og nusle indendørs. Men han vilde partout grave Grønjord - vi har fået Lov at dyrke Kartoffler på [ulæseligt]ners Grund hernedenfor vores, ned mod Søen - det går han så og virker med det nu. Buf - som har røde Hunde og derfor ikke er på Fabrikken - kom for lidt siden; han, Nus og Trut virker på fuld Kraft på Glasmaleriet nede i Atelieret (som det nu kaldes) - du kan lige stole på, det er dejlige Ting - alle som ser det er yderst begejstrede og de har allerede solgt en Masse til private - hvad jo egentlig ikke er hensigten, da det er baseret på Butikssalg - men takket være Privatsalget har de stadig ikke nået at præstere et Lager (Prøvelager) til de store Forretninger. De brænder en Ovnfuld c hver 2-3die Dag, kun éngang er noget mislykkedes - og det blev strax solgt underhaanden uden Tab. Det er en hel Fornøjelse at komme derned og kigge til dem og se hvad de nu har lavet.

Buf er en enestående Hjælp for dem - han er selv glødende begejstret og havde mest Lyst til at opgive alt andet og blive Kompagnon. Søren Madsen har med en flot Gestus ydet en Kredit på 100 Kr., idet han en Aften kom med herlige Glasting fra Holmegaard for det Beløb - de har Kredit til Oktober og må da afbetale med 10 Kr pr Måned - de forstår nok, at dette betyder umådeligt meget for dem her i den første Tid, inden de tjener noget rigtigt - nu kan de male løs hver dag - man får Masser for 100 Kr - og de har jo 20 % for kontant Betaling. - . Munter har Løbetid - 3 Uger - og må ikke komme udenfor Gården; det lille Skind, han græder meget og ser bedende på os; men hver Aften, når vi alle har fri, får han Lov at færdes lidt med os i Haven undr streng Opsigt. Mibbe har også Udflugtstid og tænk, nogle Bæster har to Gange skudt på ham, han har to gabende Sår i venstre Lår og hinker ynkeligt, vi gir ham extra Forplejning, et Æg hver Dag, etc. I Aftes fangede Axel en stor Rødske til ham - å, hvor han svansede; han kan jo nemlig ikke selv fange, når han er invalid. Axel fangede to Fisk til, dem skal jeg nu ud og ordne til Frokost. Datteren er vild begejstret for min Madlavning og spiser kolossalt - hun spiser for 3 og er ikke lukrativ. Men så gør hun jo Gavn i Haven, går Byærinder for mig, henter Mælk på Gården, holder selv sine Værelser og er iøvrigt dybt taknemmelig over at være i dette Paradis, som hun siger. Det er en Tilfredsstillelse at kunne gøre noget for de ulykkelige Jøder dernede. Nu må jeg i gang igen, det var en lille Morgenpassiar til en lille Cigar. Tænk på Axel på Lørdag Kl 4, - så foretager han den første Vielse her! Jeg skal nok snart skrive igen.

Tusinde Hilsner! Din altid Dis

Hils Manse når du skriver!

[Skrevet øverst på s1:]

Vi har aldrig hørt om du var tilfreds med Æblesalget S.u. !!!! - Obs.